

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vincentii Lirinensis Galli, Pro Catholicae Fidei Veritate et
antiquitate, aduersus prophanas omnium hæreseon
nouationes Libellus**

Vincentius <Lerinensis>

Venetijs, 1549

De cœlibatu sacerdotu[m] 20

urn:nbn:de:hbz:466:1-36089

Quoniam in episcopo pudicitia magnam habet commendationem, si non continget, qui uoluptatem hanc in totum contemnat, illud erit spectandum, ut fuerit, aut sit unius uxoris maritus.

Censura.

Cum in ecclesia Occidentali uoluntarie ad continentiam uiuendum sacerdotes accipientes sacros ordines se solenniter adstringat, consilium hoc ordinationi ecclesie Latine de coelibatu sacerdotum derogans, ac si melius esset uel sanctionem non fuisse constitutam, impium est, splendorem uel dignitatem ecclesiasticam aduersum, & de damnata Viclefi & Lutheri doctrina desumitur. Potest nanque quilibet, qui ad continentiam sua sponte se deuinxit, cum Dei adiutorio se continere.

Propositio secunda in Elencho.

Annota. 97.

Hodie ducunt apud Græcos episcopi uxores, etiam post susceptum ordinem.

Censura.

Hæc propositio temere assertitur.

Propositio ex libro de interdicto esu carniū.

Multæ causæ suadent mutationem legis coelibatus in ecclesiasticis.

Censura.

Hæc propositio quatenus præ tendit causas mutationis huiusmodi legis ualidas esse, falsa est, uehementer scædalo-
sa, & in ecclesia sancta schismatis Lutherani ac heresis eiusdem impie nutritiua. Multæ enim sunt et efficaces causæ se impellentes ad sanctam legis coelibatus sacerdotum obseruationem

seruationem retinendam & nullatenus mutandam, & nul-
 lae (quae quidem iustae sint) ad oppositum. Nam si diuino
 cultui deputatis in lege ueteri, cuius sacramenta umbræ tan-
 tum erant sacramentorum nouæ legis, in ordine uicis sua
 altari deseruientibus necessarium erat continere, cum ta-
 men ipsi per successionē generationis ministrare altari ad-
 stringerentur, nec in sua esset libertate hoc officium recusa-
 re, eos enim necesse erat huiusmodi diuini obire, qui de Le-
 uitica fuissent tribu exorti, potiori utique ratione ministris
 altaris competit continentia. Non enim ut illi per genera-
 tionem assumuntur, sed per liberam uoluntatis electionem.
 Nam nequaquam sacros ordines suscipere quispiam com-
 pellitur, sed qui uult ordinatur: qui respuit, ad illud nō ad-
 stringitur. Spontanea autem uoluntate sacros ordines susci-
 pientibus sapienter spiritu sancto suggerente continentiam
 ecclesia adiecit, habita præsertim ratione usque adeo præ-
 cellentis dignitatis tantorum sacramentorum, quibus nihil
 sanctius, nihil spiritualius, nihil diuinius. Quapropter qui
 illis deputantur, par est spirituales sint & à carnalibus de-
 siderijs, eorumq; occasionibus & fomentis maxime elon-
 gentur, ut casto animo ac incontaminato corpore sanctam
 & immaculatam hostiam offerre mereantur, neque admi-
 randa illa & tremenda attrectent mysteria, qui non eximia
 pollent sanctimonia. Huc accedit, quod qui uitam coelibem
 agunt, externa occupatione aut uxoris, liberorumue soli-
 tudine minime præpediuntur, quo minus sacræ lectioni,
 orationi, meditationi, cæterisq; id genus uitæ contemplati-
 uæ officijs uacent liberius. Si autem uxores ducerent, qui
 sacros ordines suscipiūt, minus profecto libere domino in-
 tenderent. Nam, ut ait Apostolus, qui cum uxoribus sunt, 1. cor. 7

D

foliiti sunt quæ sunt mundi, quomodo uxoribus placeant,
 & diuisi sunt. Quamobrem cum magna inquietudine uiue-
 rent sacer dotes cum uxoribus, oneribus matrimonij impli-
 cati, ob quæ multis eos oporteret negotijs secularibus in-
 uolui, à quibus tamen ipse Apostolus Deo militantes absti-
 nere debere decernit. Qui uerò continentes sunt & cœli-
 bes permanent, quæ domini sunt cogitant, quo scilicet pa-
 cto possunt domino placere & castimoniam seruare ac pu-
 ritatem animæ & corporis, nec non & peruigilant, qui eis
 ram habēt animarum, tanquam domino de creditis sibi ou-
 bus rationem reddituri. In magnam prætereà perniciem ec-
 clesiæ concessa ecclesiasticis coniugia redundarent. Infinita
 siquidem propemodum confusio in ecclesiam induceretur
 in immensum excrecente filiorum & filiarum multitudi-
 ne, quæ sumptibus alenda foret ecclesiæ, filijs quoque pa-
 rentes beneficia ecclesiastica quasi per manus tradentes, et
 continua successione à progenie in progenies suis illa refer-
 uantes familijs. Leuiticum sacerdotium, quod sacerdos se-
 cundum ordinem Melchisedech Christus dominus abiecit,
 instaurare uiderentur. His autem perpensis, facile est di-
 gnoscere, quantum à recto tramite exorbitent, qui usque
 adeo sacerdotalem statū deiiciunt, ut post susceptum sacrum
 ordinem noua nuptiarum fœdera inire consulant, id quod
 ne ipsis quidem Græcis unquam licuit. Nam quamuis uo-
 to abstinentiæ minime adstringerentur respectu præceden-
 tium nuptiarum, nephas tamen semper illis fuit post susce-
 ptum sacerdotium nuptiarum uinculo sese illigare, aut mor-
 tua prima uxore secundam ducere. Si autem id à Græcis
 inuolabiliter obseruatum est, quanto ualentiori iure sacer-
 dotes ecclesiæ Latine, quæ uoto continentie se deuinxit,

post susceptum sacerdotij gradum, nephariū est in rei uxoria seruitutem detrudere. Probanda itaque est ecclesie Latinae continentia, quæ sanctitate præfulget, liberam concedit facultatem uacandi diuinis studijs ac utilitati rei ecclesiasticae magnopere conducit.

Titulus 21. De peccato originali.

Propositio Erasmi. Roma. 5.

Malum à principe generis humani ortū in uniuersam posteritatem dimanauit, dum nemo non imitatur primi parentis exemplum. Roma. 5.

Censura.

Explicat hic Paraphrastes locum illum Apostoli, in Adam omnes peccauerunt, siue in quo omnes peccauerūt. Qui sanè locus intelligi nō potest de peccato actuali, cum non omnes peccato actuali deliquerint. Paruuli enim nondum usum rationis habentes, actuali peccato nunquam fuerunt obnoxij. Quare præsignatum locum perperam et distorte de actuali peccato Paraphrastes explicat. Atque ea expositio Pelagiano fauet errori.

Titulus 22. De poena filiorum temporali propter peccata parentum.

Propositio Erasmi. Ioannis. 9.

Non punit deus liberos ob delicta parentū, quemadmodum docet lex, nisi filij parentum æmulentur uitia.

Censura.

Hæc propositio uniuersaliter intellecta prætēdens Deū nunquam punire liberos, etiam temporaliter propter scelera parentum, nisi scelera eorum imitentur, ac si illud repugnet diuinæ iustitiæ aut æquitati naturali, est hæretica et sacre scripturæ aduersatur, quæ frequenter sic punitos libe